

UNIVERSITATEA

LUNI, 26 FEBRUARIE 2024, 20:00
SUPERLIGA, ETAPA XXVII
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

FC Voluntari

Victorie obligatorie

Ivaylo Petev și Vladimir Screciu au dat glas, la conferința de presă, unei certitudini: avem nevoie să câștigăm meciul de astăzi și vom face totul pentru asta. Pentru că nu am mai învins Voluntariul de trei meciuri, pentru că așa vom pune 5 puncte între noi și locul 7, dar mai ales pentru că suntem Universitatea Craiova și jucăm acasă, alături de voi – dintre români, cei mai fierbinți.

JALEN BLESA:

**„I-am promis
domnului
Petev că o să
dau totul
pentru echipă
și pentru a ne
îndeplini
obiectivele”**

© Prishtina

Nu știm deocamdată cum e **JALEN BLESA** ca fotbalist, dar vă putem spune că e un om cu care ne-a plăcut să vorbim. Născut în Spania din părinți americani, mutat în Anglia în adolescență și apoi ajuns în campionatul din Kosovo ca tânăr adult, Jalen e un așa-numit „cetățean planetar”, cu toate avantajele pe care le implică o astfel de personalitate. Se adaptează ușor, își dorește să se integreze în orice mediu și cultură și e entuziasmat să facă toate acestea și în Craiova. De asemenea, este fascinant când vorbește despre fotbal și despre cel mai mare vis al lui. Citiți, așadar, și lăsați-vă fascinați de noul nostru vârf de atac.

Salut, Jalen. Ai o poveste de viață foarte interesantă: te-ai născut în Spania din părinți americani, apoi ai ajuns în Anglia ca adolescent. Te-ai mutat acolo ca să joci fotbal sau cu familia?

M-am născut și am copilărit în Barcelona, locuiam relativ aproape de Camp Nou. Asta m-a făcut să mă îndrăgostesc de fotbal. Apoi, când eu aveam 13 ani, ne-am mutat în Anglia fără să aibă legătură cu sportul, alături de mama și de sora mea. Am fost norocos, cred, să descopăr o cultură foarte diferită, și ca obiceiuri și limbă, dar și în ceea ce privește fotbalul.

De ce preferi fotbalul față de alte sporturi pe care le puteai face sau urmări? Care crezi tu că este „magia“ acestui sport?

Am crescut în Spania, așa că tenisul și baschetul erau și ele sporturi foarte practicate și apreciate. Eu însă m-am îndrăgostit de fotbal de mic, poate și pentru că am crescut lângă Nou Camp și sunt mare fan Barcelona. Vă dați seama cu ce jucători am crescut (*nota noastră – Jalen Blesa avea 7 ani în 2008, ultimul an în care Messi și Ronaldinho au jucat împreună pentru Barcelona*), eram

vrăjit de ei, iar asta m-a făcut să mă decid că asta îmi doresc și eu de la viață. Cred că asta e „magia“ despre care vorbiți, să mergi la un meci și să vezi un fotbalist ca Messi făcând ceva ce nici nu știai că e omeneste posibil. Apoi mergeam acasă sau pe maidan și încercam și eu să fac la fel. De asemenea, o parte importantă a magiei se referă la energia fanilor și la conexiunea pe care o simți când mergi la meciuri.

Arlesey, clubul pentru care ai jucat inițial în Anglia, e unul din ligile de amatori. Cum se face că nu ți-ai găsit o echipă mai bună chiar în Anglia și ai plecat în Kosovo de la o vârstă relativ fragedă?

Așa e, fotbalul e o cultură în Anglia, iar Arlesey este un club în afara vreunei ligi. De ce nu s-a întâmplat, nu pot să știu exact, cred că pur și simplu nu am avut noroc. Se joacă foarte mult fotbal acolo și ai nevoie să te vadă cineva la momentul potrivit și să se alinieze astrele, ca să zic așa. În plus, pentru că nu făcusem parte din vreun club britanic până în adolescență, mi-a fost foarte greu să intru în sistemul de academii de fotbal englez. Așa că m-am hotărât să plec, când s-a ivit ocazia, și să-mi urmez visul, acela de a juca fotbal la nivel înalt.

Superliga din România e considerată un campionat destul de puternic, probabil semnificativ mai bun decât cel din Kosovo. Te simți pregătit să impresionezi și aici? Care sunt principalele tale calități, cele care te fac să crezi că vei reuși?

Cred în mentalitatea mea, în ambiția și determinarea mea, dar și în calitățile fizice pe care le am. Toate împreună mă fac să marchez destul de des și, vă spun sincer, încrederea și ambiția mea au crescut și mai mult de când am venit aici. În plus, cred că am un avantaj mare că am experimentat deja culturi foarte diverse și am o capacitate bună de adaptare. Sper așadar să mă integrez cât mai repede la Craiova și să devin un om și un fotbalist mai bun.

Ce știai despre România înainte să vii aici?

Pe vremea când eram copil, în Spania sau Anglia, nu prea realizam că există și alte campionate față de cele puternice, adică Premier League, La Liga sau Serie A. Deci nici despre România nu știam prea multe. Apoi, pe măsură ce m-am maturizat și am venit mai în estul continentului, am mai deschis și eu ochii. Oamenii din Kosovo vorbeau relativ des despre fotbaliști și echipe din ligi

precum Croația sau România. Cam pe vremea aia l-am descoperit și pe Hagi și am urmărit câteva clipuri cu el... Ce fotbalist!

Care sunt primele tale impresii sincere despre noul oraș și noua echipă? Ce ți-a plăcut, ce nu ți-a plăcut?

Când am ajuns la stadion, prima mea reacție a fost „Oau!” (*râde*). E o arenă impresionantă și sunt entuziasmat să joc cât mai repede aici. De asemenea, atmosfera din cadrul clubului este una foarte bună, toată lumea m-a primit foarte bine și m-a făcut să mă simt foarte confortabil.

Apropo de atmosfera din club, ai apucat să vorbești cu Ivaylo Petev? Ce ți-a zis?

Sigur că am apucat, mi-a spus că vrea să vadă determinare și implicare maximă din partea mea. I-am promis că așa voi face și că mă voi pune în slujba lui și a echipei pentru a ne îndeplini obiectivele.

Ai apucat să înveți vreun cuvânt în limba română?

Sincer, nu încă. Dar o să învăț multe cât de curând, pentru că, după cum vă spuneam, sunt foarte determinat să învăț și să mă adaptez în toate privințele.

În afară de fotbal și de familia ta, ce iubești cel mai mult pe lume?

Îmi iubesc țara natală, Spania. Sunt foarte legat de acele locuri, chiar dacă le-am părăsit la o vârstă relativ mică. De altfel, încă de când am plecat fac tot posibilul să o mai vizitez și de obicei îmi fac vacanțele în Spania. Iubesc felul relaxat de a fi al oamenilor, soarele, plajele...

Care a fost cel mai frumos lucru pe care ți l-a zis cineva ultima oară și ce anume ți-a zis?

Îmi vine automat în minte mama, care a fost alături de mine din prima zi și care mi-a acordat întotdeauna tot sprijinul și dragostea

ei. Îmi zice des că e mândră de mine și de faptul că îmi urmez visul. Sunt lucruri foarte frumoase de auzit și îi sunt foarte recunoscător.

Cel mai mare vis al tău?

Să joc pentru echipa națională a Spaniei. Știu că e foarte greu să ajung acolo, însă o să mă gândesc la asta până în ultima zi în care voi juca fotbal, dacă e nevoie. Când aud asta, unii oameni zic „hei, ești nebun, nici măcar nu joci în vreuna dintre ligile importante“. Dar eu zâmbesc și știu cine sunt și ce vreau. Am acest vis încă de când jucam fotbal de amatori în Anglia și nimeni nu mi-l va lua. Mereu îmi păstrez această motivație în minte și cred că mă ajută să progrez în fiecare zi.

Îți mulțumim și te rugăm să le transmiți ceva fanilor care vor citi acest interviu și vor fi pe stadion în această seară.

În primul rând, gânduri bune pentru voi și pentru familiile voastre. Sper că totul e bine în viețile voastre și că ne veți fi alături în acest sezon, pentru că depindem de susținerea voastră. Abia aștept să facem cunoștință și vă promit de pe acum că voi da totul pentru voi și pentru Universitatea Craiova.

Tot mai buni în ofensivă, dar la fel de fragili în apărare

- Ivaylo Petev, înaintea jocului cu Voluntari: „Suntem într-o situație grea din care trebuie să ieșim singuri și o putem face doar cu victorie. Am mare încredere în băieți și sper să continue jocul bun din ultimele două meciuri, dar să avem și puțin mai mult noroc.“

- Screciu: „Trebuie să fim mai concentrați. Ne-am pripit și nu am luat deciziile corecte la Botoșani, în fiecare meci avem câteva secunde sau chiar mai puțin să tratăm faza și cred că greșelile vin de la o mică lipsă de atenție. Avem și ghinion, dar cred că o victorie ne-ar descătușa și apoi va veni totul de la sine.“
- Când i s-a spus că mulți oameni de fotbal consideră că ar trebui să se hotărască la o formulă de start constantă, Petev și-a apărat decizia de a rula mulți jucători, lăsând de înțeles că e o decizie tactică, poate pentru a găsi cea mai bună variantă înaintea meciurilor din playoff: „E dreptul meu de antrenor să folosesc ce jucători consider și am făcut o analiză atentă în această privință“.
- Doi juniori olteni au fost printre remarcații unui meci amical pe care echipa națională U15 a României l-a jucat împotriva Franței U15. Partida s-a desfășurat chiar în Franța, la Clairfontaine, și s-a terminat 0-0. La loviturile de departajare s-au impus ai noștri, cu portarul Științei Raul Stuparu decisiv la penaltiuri, unde a apărat 3 din 4 lovituri ale gazdelor. De asemenea, mijlocășul Luca Văduva a înscris de la punctul cu var. Din lot mai face parte și Denys Muntean, și el junior al Științei, dar acesta nu a evoluat din cauza unei accidentări.
- Universitatea arată o formă bună ofensivă, cu 7 goluri marcate în ultimele 3 întâlniri. Din păcate, erorile din apărare ne-au făcut să și primim 5 și să obținem doar 5 puncte din aceste ultime trei meciuri. De altfel, cu 35 de goluri primite în cele 26 de etape desfășurate până acum, avem cea mai slabă defensivă din primele 7 clasate.
- În memoria unuia dintre cei mai mari antrenori din istoria Științei, Constantin Oțet, lovitura de începere din această seară va fi dată simbolic de fiul acestuia, Mircea Oțet.

Avem lot de valoare dublă, dar adversarii stau mai bine în ultimele 5 „directe”

- Din 25 de partide directe anterioare, Craiova a câștigat 14, 6 s-au terminat la egalitate, iar Voluntari a învins de 5 ori.
- Cei mai în formă jucători din cele două echipe sunt Alexandru Mitriță, cu 9 goluri și 6 pase de gol, respectiv Radu Boboc. Deși este fundaș dreapta, fostul jucător al Farului are 3 goluri și 2 assist-uri în acest sezon. Boboc va avea parte de un duel interesant cu Nicușor Bancu în acea bandă, cu doi fotbaliști ofensivi care se vor întâlni probabil de mai multe ori în timpul partidei.

- Grație perioadei în care a antrenat FCSB, Nicolae Dică are palmares pozitiv ca antrenor împotriva Științei: 3 victorii, 2 înfrângeri și un egal. Este primul meci în care Dică întâlnește Craiova fiind pe banca altei echipe.
- Nicușor Bancu este fotbalistul care a marcat de cele mai multe ori contra Voluntariului: 7 goluri în disputele directe.
- Conform Transfermarkt, valoarea de piață medie a unui jucător de la Universitatea este de 720.000 euro, față de 300.000 de euro, media valorică a Voluntariului.
- Oaspeții au palmares pozitiv în ultimele 5 dispute cu Universitatea, în care au pierdut un singur meci, au câștigat de două ori și au făcut două egaluri.
- Se întâlnesc două echipe bine pregătite fizic, fiecare înscriind circa o treime din goluri în ultimul sfert de oră al partidelor. În ceea ce privește distribuția golurilor pe reprize, Știința a marcat de mai multe ori în a doua repriză – 67% din golurile noastre au venit în părțile secunde ale meciurilor din Superliga.

În criză de goluri și de interes din partea fanilor

- Și Voluntari e o echipă cu presiune la nivelul băncii tehnice, după ce ilfovenii nu au reușit să câștige ultimele 5 meciuri de campionat, adică toate partidele disputate în acest an calendaristic. După înfrângerea cu 4-1 de la CFR, oaspeții noștri au schimbat și antrenorul, dar Nicolae Dică nu a adus nici el rezultatele scontate, reușind doar două egaluri din cele trei partide pe bancă până acum. Unul dintre acele egaluri, cel din primul meci, a fost obținut cu mult noroc, după ce au primit un penalty

în minutul 90+8, la scorul de 1-0 pentru oaspeții de la Hermanstadt. Cu Dică pe bancă, Voluntari a înscris o singură dată în trei meciuri.

- Dică s-a declarat nemulțumit de nivelul de implicare și de agresivitate al băieților săi, după înfrângerea din ultima etapă, de pe teren propriu, cu UTA: „Nu ne-am câștigat duelurile, nu reușim să luăm acțiuni unu contra unu. În careu trebuie să fii mai dur, să câștigi duelul, să iei fața adversarului și să marchezi.“
- Pot fi considerați deja o echipă relativ de tradiție a primei ligi, Voluntari fiind la al 9-lea sezon consecutiv pe prima scenă. În acest timp, au reușit chiar să câștige o Cupă și o Supercupă. În ciuda acestor realizări, ilfovenii continuă să nu atragă oameni la stadion, fiind singura echipă din Superliga cu o asistență medie sub 1000 de spectatori pe meci. La prezența redusă contribuie și deciziile controversate ale conducerii oaspeților de azi, care fac prețurile foarte piperate în meciurile de acasă cu echipe de tradiție din fotbalul românesc, ca să evite o eventuală presiune din partea fanilor pe echipa gazdă.
- Veteranul Adam Nemec s-a declarat foarte nemulțumit de jocul echipei din ultima perioadă și a tras un semnal de alarmă: „Te dezarmează când faci asemenea erori, cu asemenea evoluții n-am reuși să ne descurcăm nici în liga a doua. Avem mai puține puncte decât sezonul trecut pe vremea asta și trebuie să începem să câștigăm cât mai curând, dar pentru asta trebuie să ne schimbăm jocul.“ Slovacul Nemec are 102 meciuri jucate în tricoul Voluntariului, în care a înscris de 23 de ori și a dat 9 assist-uri.
- Ilfovenii pot pune rezultatele sub așteptări și pe seama numeroaselor schimbări dintre sezoanele competiționale. Din vara lui 2023 și până în prezent, la Voluntari au sosit 19 fotbaliști, iar 16 au fost puși pe liber.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

19 FEBRUARIE 1999

Un sfert de secol fără Nea Tică

Pe 19 februarie am comemorat 25 de ani de când ne părăsea Constantin Oțet. La fel ca bunul său prieten Ion Oblemenco, cu care a împărțit banca tehnică la titlul de campioni din 1981, cel supranumit nea Tică s-a stins peste hotare, tot prea tânăr, tot mai degrabă uitat și tot în lumea arabă, la Damasc. Avea 58 de ani.

Dirijorul Maximei

Fie că a fost antrenor secund sau principal, Tică Oțet a stat pe banca Științei la majoritatea marilor performanțe ale marilor generații ale Științei. Mai întâi a fost secund al lui Cernăianu la primul titlu de campioană, cel obținut în 1974, apoi secund al lui Oblemenco la titlul 1981. În fine, ca principal a reușit prima semifinală europeană din istoria cluburilor românești,

în 1983. Și tot cu el principal sau secund cuceream și trei Cupe ale României.

La scurt timp după marea performanță din sezonul 1982-1983, în martie 1984, Oțet era schimbat fără explicații de pe banca tehnică, după o ședință scurtă în biroul „primului secretar“. Încă de atunci, o bună parte a opiniei publice craiovene susține că schimbarea lui Oțet a fost pusă la cale de mai-marii Partidului Comunist, pentru că Știința devenise o echipă prea importantă și celebră pentru gusturile Securității sau ale Armatei. În fond, Securitatea și Armata aveau deja echipele lor preferate.

Mereu la un singur pas de măreție

Oltean get-beget, originar din Poroița (Mehedintși), Oțet a avut o carieră sportivă presărată cu lauri, dar și cu ghinioane. Primul mare nenoroc a venit la doar 23 de ani, când a fost nevoit să-și încheie cariera de fotbalist din cauza unei accidentări foarte grave. Încă de atunci s-a apucat de antrenorat, în primii ani axându-se pe copii și juniori. Apoi a ajuns secund la FC Argeș, cu care a câștigat al doilea titlu de campioană din istoria Piteștiului, în sezonul 1978-1979. Ulterior,

Oțet a venit la Craiova și a definitivat practic cea mai bună generație a Științei și poate a fotbalului românesc.

În ciuda acestor reușite care au rămas în istorie, Oțet a părut urmărit de ghinioane în cupele europene. Dacă bara lui Crișan din ultimele minute ale returului cu Benfica e celebră deja, puțini își mai amintesc de înfrângerile la limită din următoarele ediții ale Cupei UEFA. În sezonul imediat următor, am pierdut dramatic cu Hajduk Split la lovituri de departajare, după ce nu mai puțin de trei fotbaliști ai noștri ratau de la 11 metri – Țicleanu, Ungureanu și Geolgău. Iar câțiva ani mai târziu, în 1988, Deportivo Chaves ne elimina de asemenea la limită din competiție, grație golurilor mai multe marcate în deplasare.

Epilog

După Revoluție, Oțet și-a mai găsit cu greu menirea și locul în fotbal, fiind nevoit să plece în zona arabă, unde a făcut cuplu pe banca tehnică a lui Al Nasr cu fostul său elev Ilie Balaci. De altfel, Iliuță era principal și Oțet secund atunci când Al Nasr a câștigat Cupa Campionilor Golfului.

Cunoscut drept un antrenor extrem de meticulos și de pasionat, Tică Oțet va rămâne pentru totdeauna în memoria fanilor Științei, grație muncii și rezultatelor obținute. Pleca dintre noi la 3 ani după moartea lui Oblemenco, pe 19 februarie 1999, devenind practic primul mare dispărut din Craiova Maxima, despre care Cârțu zicea recent că pare o generație „blestemată”, referindu-se la numeroasele dispariții ulterioare. După Oțet, ne-au mai părăsit prematur Zoli Crișan, Costică Ștefănescu, Corneliu Stroe, Nicolae Tilihoi și Ilie Balaci. Dispăruți fizic dintre noi, toți cei enumerați mai sus vor rămâne însă în amintirea noastră drept supereroii care au reușit ceva ce părea imposibil: să facă mulți români fericiți în cei mai negri ani ai dictaturii comuniste.